

for, at den haandværksmæssige Del af Uddannelsen, som maa anses for at være af allerstørste Betydning, let kunde lide derved.

Efter de seneste Overbejler af Spørgsmaalet har Ministeriet dog bestemt sig for at bryde helt med Forbringen om, at Underofficersstillingen skal være et Gennemgangsled for Maskineleverne, for at de kunne opnaa at blive Maskinofficerer, idet man formener at have fundet en anden Udvej til Sikringen af den haandværksmæssige Uddannelse i Faget.

Den paatænkte ny Ordning, som vil fremgaa i sine Enkeltheder af nærværende Lovforslag, kan i store Træk angives saaledes:

Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen vedbliver at virke paa det nærmeste efter samme Plan som nu, men i Stedet for at udnævnes til med Underofficerer ligestillede Maskinasistenter eller Sømineassistenten efter bestaaet Afgangsprøve, udnævnes Maskineleverne fremtidig til Ingeniøraspiranter, det vil sige til Bestillingsmænd, som i militær Henseende ville blive ligestillede med Kadetter og Reserveløjtnantsleiver. Benaævnelserne „Ingeniøraspirant“ er valgt, fordi man, som det vil fremgaa af Lovforslaget, har imødekomet en af Embedsmændene i de omhandlede Korps'er meget ønsket Ændring af Benaævnelserne „Mester“ til „Ingeniør“. Ved at give Ingeniøraspiranterne den ovennævnte militære Charge, har man i Lovforslagets § 18 kunnet forpligte dem til at deltage personlig i Arbejdet, saavel om Bord i Skibenes Maskiner som ogsaa i Land paa Orlogsværftets Maskinværksteder, hvorigennem man altsaa har kunnet fastholde den særdeles vigtige haandværksmæssige Uddannelse af de fra Skolen kommende Elever, forinden de udnævnes til Embedsmænd i Korps'erne.

Den ny Ordning omfatter endvidere Oprettelsen af Underofficersklasser under Sømine- og Maskinkorps'et, svarende til de eksisterende Underofficersklasser i Artilleri- og Matroskorps'et. Førstnævnte Underofficersklasser rekrutteres fremtidig ligesom sidstnævnte, nemlig fra Søværnets Underofficersskole, paa hvilken der oprettes en Maskinafdeling. Dette kan udføres for en meget ringe Bekostning, blandt andet fordi der findes Plads og Inventar paa nævnte Skole til Modtagelsen af en saadan Deling.

Endelig skal der endnu kun gøres kortelig Næde for Forholdet mellem Sammenfætningen af Søminekorps'ets Depot paa den gældende Ordningslov og paa Lovforslagets § 23. Forholdet fremkommer hovedsagelig derved, at man har fundet det hensigtsmæssigere at overføre en Del af det for Tiden under Depotet staaende Personel til Korps'et. Der

opnaas nemlig herved at samle alt det Søminepersonel, der er bestemt til at kunne udkommanderes med Flaadens Skibe, Minespærringerne m. m. i Korps'et, hvor det rettest hører hjemme. Tilbage i Depotet bliver da kun det Personel, som udelukkende er bestemt til at skulle forrette Tjeneste i Værkstederne, og Benaævnelserne for dette Personel er da samtidig forandret til at være i Overensstemmelse med de Benaævnelser, som benyttes for det tilsvarende Personel ved Orlogsværftets øvrige Værksteder.

Til § 31.

I Lovforslagets § 31, der omhandler Søofficersskolen, er der foretaget forskellige Ændringer i den for Tiden bestaaende Ordning.

For det første har man fundet det ønskeligt at foretage nogle Ændringer i den gældende Lovs Betingelser for at kunne indstille sig til Afgangsprøven ved Skolen, idet disse Ændringer dog ikke ere af gennemgribende Art eller tilfugte en Forandring af selve Princippet i de nugældende Betingelser for Afgang.

Søværnsloven af 1830 fastsætter ligesom Ordningsloven af 1868 som første Betingelse for at kunne indstille sig til Afgangsprøven, at Aspiranten skal være i Besiddelse af den Søfart, der udfordres til at opnaa Halvbehævningsgraden, eller have tjent som Ærling efter det fyldte 14de Aar, som Menig eller som Underofficer mindst 9 Maanedes til Orlogs og fra denne Tjeneste medbringe gode Vidnesbyrd. Begge de her anførte Arter af Søfart kunne udfylde hinanden, og 1 Maanedes Orlogsfart regnes da lig 2 Maanedes anden Fart.

Denne Bestemmelse har i Løbet af de ca. 32 Aar, hvori den har været gældende, i flere Retninger vist sig mindre hensigtsvarende. I hvorvel det nemlig maa betragtes som en Fordel fremfor tidligere Ordninger, at Aspiranten til Søofficersskolen bliver prøvet til Søs, forinden han forbereder sig endeligt til at gaa op til Afgangsprøven, saa har det paa den anden Side vist sig, at den lange Tid, i Reglen mindst 1 Aar, hvori Skoleundervisningen afbrydes for at den beskalede Søfart kan erhverves, sætter de unge Menninger meget tilbage med Hensyn til deres Skolekundskaber og gør det vanskeligt for dem at naa frem vel forberedte til Prøven i en passende Alder. Det maa derfor i Genhold til de indbundne Erfaringer anses for ønskeligt, at den forberedende Tjenestetid til Søs forkortes, og dette saa meget mere fordi, at der paa Grund af det Standpunkt,